

[Nathalie Lind.]

bejdsudvalg. Tilbageholdenhed fra min side vil man også kunne vente i fremtiden.

Ole Vig Jensen: Jeg kan takke socialministeren for villighed til at drøfte nogle af de spørgsmål, som vi har rejst, i udvalget, men jeg forstod, at der ikke var noget tilsagn om positivt at ville drøfte nogle af disse alternative muligheder, som vi har stillet op i det, jeg nævnte på mit partis vegne, og det kan jeg selvfølgelig kun beklage. Jeg håber dog, vi fortsat kan gå ind i en diskussion, som kan vise en vej ud af det, som jo er problemet: ikke at skaffe billigere børnehavesteder på nuværende tidspunkt, men at skaffe flere. Jeg forstod på indlæggene fra begge ministre, at her var noget, man var lydhør over for: at skaffe flere institutionspladser, ikke bare for børnenes skyld — men vel først og fremmest for børnenes skyld — men også for at skaffe flere muligheder for, at vi kan få flere kvinder ud i beskæftigelse i erhvervslivet.

Økonomi- og budgetministeren efterlyste svar på fra min side, hvad vi mente med pressionsgrupper, som var særlig privilegerede. Nu skal jeg ikke fortænke ministeren i at være optaget af sine egne problemer i økonomi- og budgetministeriet, som jo har noget med løn at gøre, men jeg nævnte i den forbindelse ikke noget om indkomster, men gik alene ud fra, at det er et privilegium i dag overhovedet at have et barn i en daginstitution. Det vidner ventelisternes antal og størrelse om. Jeg er bekendt med, at f. eks. i en større provinsby er antallet af børn, der er på ventelister, større end det antal, der er i institutionerne, og jeg er bekendt med fra min egen hjemkommune, hvor jeg bl. a. arbejder med disse ting, at der på ventelisterne findes børn, som socialt set har et vældigt behov for at komme i børnehaven, i daginstitution under en eller anden form. Det er derfor, vi gerne vil åbne for muligheden, og jeg gentager: hvis der er økonomiske muligheder, da at åbne for, at vi får skaffet nogle flere pladser og får skaffet uddannelsesmuligheder for det personale, som vi har brug for til dette arbejde.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Jeg er lige ved at kunne takke de tre ordførere, der har haft ordet, for jeg

synes, det er, ligesom om vi er kommet ned på et lidt mere rimeligt niveau i debatten. Det er, ligesom om det, der var skruet så højt op, er jævnet lidt hen ad jorden, og det synes jeg er fornuftigt, for det er på det grundlag, vi skal snakke om disse problemer.

Jeg er glad for, at jeg af hr. Ole Vig Jensen fik definitionen på, hvem de privilegerede er, for der er jo en tendens til i den offentlige debat, når man taler om privilegerede, at knytte det sammen med indkomstens højde, men jeg forstår, at det var slet ikke meningen. De privilegerede var dem, der havde børn i daginstitutionerne, og de uprilegerede var dem, der stod på ventelisterne. Jeg håber, at man i administrationen — det er jeg sikker på at socialministeren vil være enig i — vil tage hensyn til de familier, hvor der er det største sociale behov for at få børnene i daginstitutioner.

Også fru Nathalie Lind kan jeg takke for nogle af udtalelserne. Jeg kan ikke huske nøjagtigt, om fru Nathalie Lind sagde „også“ i forbindelse med de velstillede akademikere, men det tvivler jeg ikke om, det må jo stå i manuskriptet. Men det, jeg synes er det interessante, er, at når man diskuterer et sådant problem, så falder fru Nathalie Lind altså for fristelsen til kun at nævne den gruppe. Hvorfor? For at gøre et i øvrigt rimeligt og fornuftigt lovforslag mistænkeligt i deres øjne, som ikke hører til blandt de højere lønnede akademikere.

Jeg takker for tilsagnet om, at fru Nathalie Lind vil føre en positiv familiepolitik, og jeg takker for tilsagnet om, at fru Nathalie Lind vil være til at få i tale, når vi skal til at drøfte lønproblemer, også vedrørende akademikernes lønproblemer. Det varer såmænd ikke så længe, før vi kommer til at drøfte de problemer; nu har jeg altså på forhånd venstres tilslutning til, at der skal føres en tilbageholdende linje, det takker jeg for.

Fru Lis Møller havde en lille, hvad skal vi kalde det, en lille ondskabsfuldhed til socialministeren, idet det ærede medlem sagde, at nu kunne socialministeren jo være glad for, at hun havde økonomi- og budgetministeren ved sin side i dag. Jeg beklager dybt, jeg ikke var der forleden dag, da man diskuterede et andet af socialministerens forslag. Jeg vil da gerne sige, at jeg finder det ikke